

Sf. Efrem, fiu al Învierii. Sărbătoarea lui ne cheamă la întărirea credinței, a spus PS Timotei la Mănăstirea Radu-Vodă

„Calendarul Bisericii este plin de fii ai Învierii, de cei care L-au mărturisit și iubit pe Domnul Cel înviat din morți, de oameni care au înțeles că, după această viață trecătoare, cei care cred în Mântuitorul Iisus Hristos <vor trăi chiar dacă vor muri>, adică vor trăi veșnic”, a spus PS Timotei Prahoveanul miercuri, la Mănăstirea Radu-Vodă, incluzându-l în această categorie pe Sfântul serbat în data de 5 mai.

PS Timotei l-a numit pe Sf. Efrem cel Nou „fiu al Învierii și mărturisitor prin cuvânt și faptă al unei iubiri care nu este din lumea aceasta”.

Mai departe, ierarhul a expus contextul în care a fost martirizat Sf. Efrem. Mănăstirea în care era de la vârsta de 14 ani a fost atacată de otomani. Sf. Efrem nu era acolo, deoarece se retrăsese într-o peșteră din zonă pentru rugăciune. Toți călugării au fost decapitați, iar el a rămas să-i îngroape. După aproximativ un an însă, venea rândul său să fie ucis de turci.

În ziua de 14 septembrie 1425, când Sfântul împlinea 41 de ani, a fost luat rob. Timp de opt luni și jumătate a fost supus la chinuri groaznice chiar în curtea mănăstirii sale pentru a se lepăda de credința creștină.

„A înțeles atunci că va trebui să-și poarte crucea până la capăt, el care fusese născut tocmai într-o zi a Înălțării Sfintei Cruci”, a spus PS Timotei Prahoveanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

„Barbarii l-au umilit, l-au ținut în lanțuri. De multe ori l-au agățat de un copac, nu i-au oferit hrană zile la rând. Dar încercarea lor de a-l converti la credința musulmană nu a avut rezultat”.

„În cele din urmă, în ziua de 5 mai 1425 l-au trimis la Cel pe care tânărul monah Efrem îl mărturisea și îl iubea cu adevărat. După chinuri deosebit de grele, după pironirea cu multe piroane de fier în diferite locuri ale trupului său, inclusiv în cap, i-au străpuns pânțelele cu o bucată de lemn care ardea, provocându-i chinuri cumplite și vărsarea sângelui. Dar acesta a rămas până la urmă neînfricat”.

”Să întărească credința noastră șovăielnică!

„Sărbătoarea Sfântului Efrem cel Nou ne cheamă pe toți la întărirea credinței, ne cheamă să vedem dincolo de alianțe, dincolo de prietenii, dincolo de nădejdi pe care ni le putem pune în unii sau alții de cele mai multe ori rămânând fără răspuns. El a arătat că cea mai sigură prietenie și cea mai fidelă slujire trebuie să fie adresată sau închinată Mântuitorului Hristos”, a mai spus PS Timotei Prahoveanul în predica sa.

„Sfântul Efrem îi învață pe toți cei aflați în grele persecuții, oriunde s-ar afla ei în lume, că nimic nu se compară cu iubirea Mântuitorului față de noi și cu iubirea noastră față de El, cu prietenia pe care ne-o arată sfinții, dar și cu nădejdea pe care noi trebuie să ne-o punem în ei”.

„Ne rugăm Sfântului Efrem să mijlocească înaintea Celui pe Care L-a slujit și pe Care L-a mărturisit cu o tărie asemenea pietrei și diamantului, să întărească credința noastră șovăielnică, să ne arate biruitori asupra întunerului și a încercărilor și să ne dea bucurie din bucuria celor care L-au văzut și-L simt mereu pe Mântuitorul Iisus Hristos cel înviat din morți”.

cuvântare
oaște ale

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro